

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Девин, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елка Ант. Хаджиева

при участието на секретаря Радостина Р. Настанлиева
като разгледа докладваното от Елка Ант. Хаджиева Гражданско дело №
20235410100212 по описа за 2023 година

И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

Производството е по установителния иск за съществуване на вземането по чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК, във вр. чл.417 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че във връзка с подадено на 03.04.2023 г. заявление по чл. 417 от ГПК от „С.“ ЕООД срещу длъжниците „К Б. 6*“ ЕООД и Н. С. К. е образувано ч. гр. дело № 381/2022 г. по описа на РС – Девин, а въз основа на издадените Заповед за изпълнение на парично задължение № 155/ 05.12.2022 г. и изпълнителен лист № 153/05.12.2022 г., „С.“ ЕООД е образувало изп. дело № 385/2022 г. при ЧСИ Т. В., с рег. № 918, с район на действие ОС - Смолян. Твърди, че при справка в кантората на ЧСИ Т. В. установили, че покана за доброволно изпълнение, ведно с копие от заповедта за незабавно изпълнение, е била връчена на длъжника Н. С. К. на 20.03.2023 г., чрез ЧСИ 82* П. И., с район на действие ОС - Пловдив, по месторабота на ответника в гр. П.. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу издадената заповед за незабавно изпълнение от солидарния длъжник Н. С. К., с ЕГН *****, чрез адв. А. Б. от АК – Пловдив, с правно основание чл. 414 ГПК. Твърди, че са уведомени за подаденото възражение на 15.05.2023 г., а подаденото от „С.“ ЕООД заявление е въз

основа на документ по чл. 417, т. 10 от ГПК, а именно: Запис на заповед от 27.06.2022 г., представляващ редовен от външна страна документ, удостоверяващ подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжниците, по смисъла на чл. 418, ал. 2 от ГПК, която запис на заповед съдържа всички необходими реквизити, съгласно установеното в чл. 535 от Търговския закон. Дружеството „К Б. 6*“ ЕООД, действащо чрез управителя Н. С. К., е издал запис на заповед в полза на „С.“ ЕООД на 27.06.2022 г., като безусловно и неотменимо се е задължил да заплати на издателя сумата от 46509.04 лв. Твърди, че на основание чл. 483 и следв., във връзка с чл. 537 от ТЗ, плащането по записа на заповед е обезпечено изцяло с менителнично поръчителство - ответникът Н. С. К. е авалирал задължението при условията, при които същото е поето. Твърди, че Записът на заповед е с падеж за плащане на 28.07.2022 г., което е удостоверено на лицевата страна на документа и съгласно чл. 485, ал. 1 от ТЗ поръчителят отговаря, както лицето, за което е поръчителствал. Твърди, че нито към момента на подаване на заявление по чл. 417 от ГПК - 02.12.2022 г., нито към момента на изготвяне на настоящата искова молба не е постъпило плащане директно от длъжниците на паричното задължение, произтичащо от процесния запис на заповед. Вземането на „С.“ ЕООД е установено по основание и размер, което го прави подлежащо на изпълнение от задължените лица – „К Б. 6*“ ЕООД и ответника по настоящото дело – Н. С. К., поради което за ищцовото дружество се явява правен интерес. Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответникът Н. С. К., с ЕГН *****, в качеството си на авалист по Запис на заповед от 27.06.2022 г., дължи при условията на солидарност изпълнение на парично задължение в размер на 5714.06 лева, представляващо частичен иск по запис на заповед от 27.06.2023 г., издаден за сума в общ размер на 46509.04 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК - 02.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението. □ Във връзка с произнасянето по въпрос 12 от ТР № 4/2013 на ОСГТК на ВКС, моли съда да се произнесе с осъдителен диспозитив относно сумата от 954.28 лв. - разноси в пълен размер за заповедното производство по ч.гр. дело № 381/2022 г. по описа на РС-Девин, от които 114.28 лева - държавна такса и адвокатски хонорар в размер на 840.00 лева с ДДС. Моли съда да осъди ответника да заплати на „С.“ ЕООД и направените съдебно-деловодни

разноски в настоящото производство - довнесена държавна такса в размер на 114.28 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1200.00 лв. с ДДС с оглед на това, че пълномощникът е регистрирано по смисъла на ЗДДС лице.

В о. с. з. ищецът не се явява и не изпраща представител. С молба-становище пълномощникът му адв. В. В. заявява, че ще се ползва от всички досега представени доказателства към исковата молба, становището си от 10.01.2024 г., ще се ползва от всички представени доказателства, вкл. и процесния Запис на заповед (в случай и на всяко евентуално оспорване от страна на ответника на истинността на същия) и поддържа изцяло исковата си претенция. В случай, че ответникът претендира разноски за адв. възнаграждение в размер над 1000 лева, заявява, че прави възражение за прекомерност. Моли съда да приеме за установено, че ответникът Н. С. К., с ЕГН *****, в качеството си на авалист по Записа на заповед от 27.06.2022 г., дължи при условията на солидарност изпълнение на парично задължение в размер на 5714.06 лева /пет хиляди седемстотин и четиринадесет лева и шест ст./, представляващо частичен иск по запис на заповед от 27.06.2023 г., издаден за сума в общ размер на 46 509.04 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК - 02.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сторените в заповедното и искиви производства разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

В о. с. з. ответницата се явява лично. Заявява, че оспорва иска, оспорва и записа на заповед, защото тази запис на заповед е била ако не се върне оборудването, а оборудването е върнато, то се намира при тях. Счита, че тези пари не ги дължи, затова моли съда да отхвърли иска, като излага подробни съображения и в писмена защита.

Съдът, след като прецени твърденията в исковата молба, становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Не се спори, че в ДВРС е образувано ч. гр. дело № 381/2022г., по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 155/05.12.2022г., по която е разпоредено длъжникът „К Б. 6“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с. Б., община Б., обл. Смолян, ул. Р. № **, представлявано от Н. С. К. –управител и Н. С. К., с ЕГН

*****, с адрес: с. Б., община Б., обл. Смолян, ул. Р. № **- авалист по запис на заповед от 27.06.2022 г. солидарно да заплатят на кредитора „С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. Б. ш. № ***, представлявано от Г. Х. Г., С. Х. Г. и Я. Б. - заедно и поотделно, чрез пълномощника им адв. В. А. В. сумите: 5714.06 лева /пет хиляди седемстотин и четиринадесет лева и 06 ст./, представляваща частична претенция от общата сума по записа на заповед в размер на 46509.04 лева, ведно със законната лихва върху главницата от 5714.06 лева, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 02.12.2022 г. до изплащане на вземането, както и разноски по делото: 114.28 лева /сто и четиринадесет лева и 28 ст./ –държавна такса и 840.00 лева /осемстотин и четиридесет лева/ с ДДС -адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК длъжникът Н. С. К. е депозирала възражение срещу заповедта, като на заявителя били дадени указания по реда на чл. 415, ал. 1 ГПК и настоящият иск е предявен в едномесечния срок по посочения законов текст.

Издадена е запис на заповед, "без протест" и „без разноски", на 27.06.2022 г., в гр. С., от „К Б. 6“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с. Б., община Б., обл. Смолян, ул. Р. № **, представлявано от Н. С. К., с която безусловно и неотменимо се задължава срещу представяне на записа на заповед да плати на „С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. Б. ш. № ***, или на негова заповед сума в размер на 46509.04 лв. Н. С. К. е авалирала задължението при условията, при които същото е поето. Върху документа, след поставения подпис в графа "издател" е положен подпис и изписани двете имена на Н. К..

Така установеното от фактическа страна, следват следните **правни изводи**:

Предявяването на специалния установителен иск по чл.422 ГПК предполага наличие на издадена в полза на кредитора – ищеца заповед за изпълнение по чл.417 ГПК. Предявеният установителен иск по чл.422, ал.1, във връзка с чл. 415 ал.1 от ГПК във вр. с чл.417 от ГПК за установяване на дължимост на парично вземане е допустим, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва и от приложеното ч. гр. д. №

381/2022г. по описа на Районен съд – Девин, по което има издадено Разпореждане № 320 от 27.04.2023г. с указание заявителя да предяви иск в едномесечен срок от получаване на съобщението. Съобщението е получено от заявителя на 15.05.2023г. Настоящият установителен иск е предявен на 13.06.2023г. в преклузивния едномесечен срок по чл.415, ал.1 от ГПК.

Разгледан по същество, съдът намира иска е основателен и доказан, по следните съображения:

В производството по чл. 422, ал. 1 от ГПК съдът е длъжен да разгледа и установи наличието на отношенията между страните и всички наведени от страните доводи за недължимост на сумата по издадената заповед по чл. 417 от ГПК. При възникнал спор между страните всяка от тях следва да докаже твърденията от нея факти и обстоятелства, от които извлича годни за себе си правни последици. Записът на заповед е абстрактна сделка, при която основанието за плащане не е елемент на съдържанието, затова не е условие и за действителност на ефект. Като формална сделка, записът на заповед трябва да има определено от закона съдържание и е валиден само, ако са налице всички елементи, предписани от закона - чл. 535 ТЗ, с изключение на посоченото в чл. 536, ал. 2, 3 и 4 ТЗ. Представеният по делото запис на заповед не съдържа всички установени в разпоредбата на чл. 535 от ТЗ задължителни реквизити, представляващи условие за действителността на менителничното волеизявление. Съгласно задължителните указания, дадени в т. 17 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, подлежащото на изпълнение вземане в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 9 от ГПК въз основа на запис на заповед е вземането по редовен от външна страна менителничен ефект.

Предметът на делото по иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, се определя от правното твърдение на ищеца в исковата молба за съществуването на подлежащо на изпълнение вземане, за което е издадена заповедта за изпълнение. Подлежащото на изпълнение вземане в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл.417, т.9 ГПК въз основа на запис на заповед е вземането по редовен от външна страна менителничен ефект. Ищецът твърди, че вземането му към ответника произтича от запис на заповед от 27.06.2022 г., издадена от „К Б. 6*“ ЕООД - с. Б., представлявано от Н. С. К., с която последният безусловно и неотменимо се е задължил на падежа -

28.07.2022г. да плати на поемателя „С.“ ЕООД, - гр. С. сумата от 46509.04 лв., като ответницата Н. С. К. е авалирала задължението при условията, при които същото е поето. Ответницата не оспорва, че е подписала представения запис на заповед. Съдът намира, че същият съдържа всички императивни реквизити на съдържанието, описани в чл.535 ТЗ, поради което счита, че е редовен от външна страна, и представлява годно изпълнително основание. С оглед абстрактния характер на този менителничен ефект, наличието на редовен от външна страна запис, съдържащ всички необходими реквизити, е достатъчен за да ангажира отговорността на издателя без да е необходимо да се изследва наличието на каузално отношение, което евентуално той обезпечава. Записът на заповед е ценна книга, материализираща права, и доказателство за вземането. Вземането по запис на заповед произтича от абстрактна сделка, на която основанието е извън съдържанието на документа. По настоящото дело, нито ищецът, нито ответникът навеждат твърдения за съществуването на каузално отношение, във връзка с което е издаден процесният запис на заповед. Съобразно приетото в т. 17 от Тълкувателното решение №4/2013г., при редовен от външна страна менителничен ефект и направено общо оспорване на вземането от ответника, ищецът не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя задължение за плащане и да доказва възникването и съществуването на вземане по каузално правоотношение между него като поемател и длъжника –издател по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед. Ответницата К. като авалист, въпреки поетите с подписване на записа на заповед задължения, не е платила по предявения запис, не е изпълнила своите задължения и не е извършила плащания за погасяване на дълга.

Искът за законна лихва е акцесорен и е в зависимост от изхода на главния иск, с оглед горното този иск следва да се уважи за законна лихва върху главницата от 5714.06 лева, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК - 02.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението.

По изложените съображения, съдът намира така предявеният иск с правно основание чл. 422 ГПК за основателен, с оглед на което същият следва да се уважи за претендираната сума от 5714.06 лева, която е част от 46509.04 лева по запис на заповед от 27.06.2023 г. като се приеме, че ответницата Н. С.

К., в качеството си на авалист по Запис на заповед от 27.06.2022 г., дължи при условията на солидарност изпълнение на парично задължение в размер на 5714.06 лева, представляващо частичен иск по запис на заповед от 27.06.2023 г., издаден за сума в общ размер на 46509.04 лв., ведно със законната лихва върху главницата 5714.06 лева, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК - 02.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението.

Относно направените по делото разноси.

Съобразно изхода на спора, на ищеца на основание чл.78 ал.1 ГПК се дължат сторените в производството по делото разноси. Искането за присъждането им е заявено в срок. Представен е списък за разноси в исковото и заповедното производство, като и доказателства за заплащането им-платежни нареждания за внесени по сметка на РС - Девин държавни такси и договори за правна защита и съдействие по ч.гр. д. 381/2022г. на РС - Девин и гр. д. 212/2023г. на РС - Девин, където е посочен размерът на адвокатските възнаграждения и е уговорено, че са платени в брой. Искането за установяване на направените в заповедното производство деловодни разноси няма самостоятелен характер. По силата на т.12 от от ТР № 4/18.06.2014г. по т. д. № 4/2013г. на ВКС, съдът в исковото производство се произнася по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Ищеца е направил разноси в общ размер от 2268.56 лева, от които в заповедното производство ч.гр. дело № 381/2022 г. по описа на РС-Девин – 954.28 лв., от които 114.28 лева - държавна такса и адвокатски хонорар в размер на 840.00 лева с ДДС; в настоящото производство - държавна такса в размер на 114.28 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1200.00 лв. с ДДС, който следва на основание чл.78 ал.1 ГПК да се осъди ответницата да заплати на ищеца.

ВОДЕН ОТ ГОРНОТО, ДЕВИНСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **Н. С. К.**, с ЕГН ***** , с постоянен адрес: с. Б., общ. Б., обл.Смолян, ул. Р. № **, че

същата дължи на „С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район П., бул. Б. ш. № ***, представлявано от Г. Х. Г., чрез пълномощника си адв. В. А. В., в качеството си на авалист по Запис на заповед от 27.06.2022 г., дължи при условията на солидарност изпълнение на парично задължение в размер на **5714.06 лева** /пет хиляди седемстотин и четиринадесет лева и шест стотинки/, представляващо частичен иск по запис на заповед от 27.06.2023 г., издаден за сума в общ размер на 46509.04 лв., ведно със законната лихва върху главницата от **5714.06 лева**, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК - 02.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, за което вземане има издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 155/05.12.2022г. по ч. гр. дело № 381/2022г. по описа на РС-Девин.

ОСЪЖДА Н. С. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Б., общ. Б., обл. Смолян, ул. Р. № ** **ДА ЗАПЛАТИ на „С.“ ЕООД, ЕИК: *****,** със седалище и адрес на управление: гр. С., район П., бул. Б. ш. № ***, представлявано от Г. Х. Г., чрез пълномощника си адв. В. А. В. сумата от **2268.56 лева** /две хиляди двеста шестдесет и осем лева и петдесет и шест стотинки/- разноси по заповедното и настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от съобщението.

Съдия при Районен съд – Девин: _____